

Sa vä-gev va-lu-mees, Sa rän-dad sur-ma ra - da;
Sind, Jee-sus, tä-na-me, et kan-nad mei-e hä - da.

Suur Si-nu kur-vas-tus, Su a-has-tus ja hirm, Su

ver-med ve-ri-sed, ränk Si-nu ris-ti-surm.

2. See kõik on meie süü,
mis Sina, Issand, kannad.
Sa meie patu eest
end armust ohvriks annad.
Sa risticambale
läed meie koormaga,
kuid Sina, süüta Tall,
mis kurja tegid Sa?

3. Su võitlus meie võit,
Su surm me eluks saanud,
Su kõied, ahelad
on vabaduse toonud.
Su rist on meie rõõm,
Su haavus õnnistus,
Su veri patusel
on ainus lunastus.

4. Oh tee, et võideldes
ei nõrke meie käsi,
et ristikoorma all
me iialgi ei väsi.
Su kibuvitsakroon
meil andku kinnitust,
kui meie surmatund
toob hirmu, ahastust!

5. Su haavad olgu siin
me hinge kosutuseks,
Su surmavalu ka
me surmas lohutuseks;
Su raske ristipiin
meid tulgu trööstima,
et Sinu päästetöö
ei saaks meilt kaduda!